

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ 2018. június 3.

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2018 MÁJUSÁBAN (II.)

A nagy misztérium nem elgondolás vagy igazság, hanem valószínű esemény konkrét formában: a keresztség. Szinte észrevehetetlenül, folyamatosan, mindig új és kreatív formában jelenik meg történelmünkben. „Mivel a házastársak kölcsönösen egymáshoz tartoznak, a szentségi jel révén valóban megjelenítik Krisztus és az Egyház kapcsolatát. A házastársak tehát állandóan emlékeztetik az Egyházat arra, ami a keresztségen végbement; egymás és gyermekeik számára tanúi lesznek az üdvösségnek, amelynek részesévé a szentség teszi őket.” (Familiaris consortio 13) Ez ellenkezik a házasságról széles körben elterjedt, a házasság szentségét eltorzító felületes elgondolással, ugyanis „a házasság szentsége nem társadalmi szokás, üres szertartás, vagy az elköteleződés pusztán külső jele. A szentség ajándék a házastársak megszentelésére és üdvösségére, és kölcsönös egymáshoz tartozásuk szentségi jele révén valóban megjelenítik Krisztus és az Egyház kapcsolatát.” (Amoris laetitia AL 72)

Emberi szavakkal lehetetlen a nagy misztérium leírása. „A szentség nem dolog vagy erő, mert valójában maga Krisztus az, aki elébe jön a keresztyény hitvestársaknak. Velük marad és erőt ad nekik, hogy fölvegyék keresztségüket és így kövessék őt, bukásaik után fölkeljenek, bocsássanak meg egymásnak, és hordozzák egymás terhét. A keresztyény házasság jel, amely nemcsak azt mutatja meg, hogy Krisztus mennyire szerette Egyházát a keresztségen megpecsételt szövetségben, hanem ezt a szeretetet jelenvalóvá is teszi a házastársak közösségében.” (AL 73)

A házastársak kölcsönös szeretete ugyanaz a szeretet, amelyet Krisztus a keresztségen adott az Egyháznak. Ez egy rendkívüli azonosítás, ezt meggondolva az embert borzongás fogja el. A házastársak a házasság szentsége révén isteni szeretettel, Isten kegyelméből szeretik egymást. Isten szereteténél nincs nagyobb szeretet: „mert úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta.” (Jn 3, 16) A házaspár tudatában van annak, hogy az isteni szeretet megmagyarázhatatlan, mégis hirdeti a világnak. Amint Ferenc pápa mondja: „A házastársak egész közös életét, köztük a gyermekeikkel és a világgal szövődő kapcsolataik teljes hálózatát átjárja és erősíti a megtestesülés és a húsvét misztériumból fakadó szentség kegyelme. Ezekben Isten kifejezésre juttatta egész szeretetét az emberiség iránt, és bensőségesen egyesült azzal. Soha nem maradnak magukra a kihívásokkal szemben, arra hivatottak, hogy elkötelezettségükkel, kreativitásukkal, mindennapos ellenállásukkal és küzdelmeikkel válaszoljanak Isten ajándékára. Mindig kérhetik a Szentlelket, aki megszentelte egységüket, hogy a kapott kegyelem minden új helyzetben újra megmutatkozzék.” (AL 74) A házastársak „szeretetük és családi életük örömeiben már itt a földön a Bárány menyegzős lakomájának előízét kapják” (AL 73)

Milyen konkrét következményei vannak a házasság és családi életetekre annak, hogy a házasság nem a boldogság maga, de az igazi boldogság előíze?

A házastársak végső célja tehát nem egy földi szövetségbe való belépés, hanem az örök egyesülésbe, Krisztusnak, a vőlegénynek és menyasszonynak, az Egyháznak a nászába való bekapcsolódás. Ha ez az alapvető irányultság hiányzik, a házasság elveszíti jelentőségét és stabilitását. Az örök távlat teszi igazán emberivé, nélküle minden értelmetlenné és zavarossá válik. Erre vezethető vissza a házasság korunkban elterjedt válsága is. A házasság csak ízelítő a boldogságból, nem maga a boldogság. Aki boldog akar lenni, ne keresse azt egyedül a házasságban. A házasság a tökéletes örömhöz vezető út kapuja, de aki megáll a kapuban, kockáztatja részvételét az örök nászlakomában. Sürögő feladatunk, hogy hitelesen hirdessük Jézus Krisztus evangéliumát, hogy megmutassuk: „Krisztus megtestesülésében magá-

ra veszi az emberi szeretetet, megtisztítja, beteljesíti azt, és Lelke révén megajándékozza a házastársakat azzal a képességgel, hogy meg tudják élni azt, átjárja egész életüket a hit, a remény és a szeretet. A házastársak így fölszenteltek, hogy sajátos kegyelmük által építsék Krisztus testét és így családgyeházat alkossanak.” (Amoris laetitia 67) Ez azonban nem jelenti azt, hogy a létrejött családgyeház minden vallási feladatot magára vállalhat. Ellenkezőleg, a családokról való egyházi gondoskodás elsőrendű feladat, mert „a család jóléte döntő jelentőségű a világ és az Egyház jövője szempontjából”; (AL 31) sőt „az Egyház azért, hogy teljesen megértse saját misztériumát, úgy tekint a keresztyény családra, mint olyasvalamire, ami őt őseredeti módon nyilvánítja ki.” (AL67)

Mit jelent, hogy családgyeház alkotására kaptatok felszentelést? A családon áll és bukik Krisztus nagy misztériumának és az Egyháznak az ügye. Más szóval, ha a családot támogatjuk, nem csak az Egyház fog magára találni, de megérthetjük, hogy mit vár Isten az emberi és családi kapcsolatoktól. Így válik valóra Isten nagy álma az emberiségről. *Bíró László püspök*

HUNGARIO

Május 19-én új ritmus indult Pest szívében. Sok év után a Katolikus Shalom Közösség megnyitotta új központját: a HungaRio-t, egy új fajta közösségi teret, egy ifjúsági központot, ahol az emberek összefuthatnak egy kávéra, pihenhetnek kicsit, mielőtt tovább rohannak, társasozhatnak szabadidejükben, hosszú és mély beszélgetéseket folytathatnak a barátaikkal, és ami ennél is több, találkozhatnak Istennel és az Ő szeretetével egy olyan helyen, aminek a létét Isten gondviselésének köszönhetjük.

Az új központ egy ajándék az embereknek, és még kivételesebb azáltal, hogy a megnyitója pünkösdkor volt, egy olyan időben, amikor az Úr elküldte a Szentlelket az embereknek, hogy abban újjászülessenek, és egy új tüzellel a szívükben hirdessék az Evangéliumot – ez az az idő, amikor a Shalom közösség Budapesten egy új életet, egy új tüzet, egy új evangelizációs helyet kap.

A központ neve, HungaRio nem új azok számára, akik régóta ismerik a közösséget, évek óta sok eseményt szervez a közösség e név alatt. HungaRio/Hungria és Rio neve összetéve együtt jelképezi a missziót: brazil és magyar fiatalok együtt dolgoznak azért, hogy hirdessék az embereknek Isten szeretetét és irgalmát, és hogy segítsenek másoknak Jézussal találkozni.

Ugyan többféle innivalót és rágsálnivalót lehet kapni, de a központ nem kávézóként, hanem közösségi térként működik, amiből ma nem sok van az országban, ezzel egy új találkozási pontot nyújt az embereknek. A központ nyitott ajtókkal vár mindenkit hétfőtől szombatig a délutáni és esti órákban.

**HungaRio Ifjúsági Központ, 1082 Bp. Horváth Mihály tér 7.
Nyitva: Hétfő-Péntek: 14:30-21.0. Szombat: 16-20.0**

HAJÓÚT

Ajándékba kaptunk két jegyet, egy családi, zenés hajózásra. A hétvégi munkák után fáradtan érkeztünk a Batthyányi térre. Már szürkület volt, fújta a szél a Duna-parton, mint később megtudtuk 400-an várakoztunk a beszálláshoz. Nehézkesen ment a beszállás, és nehezen találtunk magunknak helyet. Az indulásig nézelődtünk a hajón, vagy az ablakon keresztül figyeltük a vízi forgalmat. Kicsivel 8 óra után elindultunk Újpest irányába. Közben eszembe jutott, hogy valami zenéről is volt szó, hogy lesz a hajón. Kezdtém fülelni a nagy alapzajban. Meghallottam, hogy a hajó hátsó része felől, mintha gitár hangja szólna. Nagy örömmel láttam, hogy két fiatal dicsőít. Elindultam feléjük. Mindjárt le is horgonyoztam ott. Majd Gyuszt is odahívtam. Már tudtam, miért kellett oda mennem. Ahogy telt az idő, egyre nőtt a forgalom a Dunán. Egyre több kivilágított hajó és épület mentén haladtunk el, de én egész idő alatt fürkésztem az eget.

Figyeltem a felhőket az eltűnő sugarakat majd a világító holdat. Időnként világosabb, majd szinte félelmetes, sötét felhők tűntek fel. A dicsőítő éneklésben mi is részt vettünk.

Az eget nézve az jutott eszembe "...Uram, jó itt nekünk"... (Mt,17,4) Majd a fodrozódó Dunára nézve arra gondoltam, ha most Jézus megjelenne és nekem mondaná, hogy lépjek a vízre, vajon lenne-e bátorságom (hitem), azt megtenni.

A hajó lassan, az idő gyorsan telt. Azt nem is tudom mi történt még eközben a hajón. A vízre ugyan nem kellett kilépnem, de, hogy Jézus ott volt, az biztos. Oly erősen éreztem a jelenlétét, hogy a könnyeimet törölgettem útközben. Szép látvány volt, ami elkísért, de Isten jelenléte, mindent felül múlt. Isten országa ott volt. Minden fáradtságom elmúlt, pedig végig álltam.

Jó volt Veled Uram! Hála neked ezért és Tóni atyának köszönet. És egyben megköszönjük a vasárnapi 9-es misén kapott kedves szavakat, gratulációt és ölelést, az imádságot, amit még ráadás-ként kaptunk Tóni atyától! Ja, és a "pörgettyűt" ami a Szentháromságra emlékeztet és arra, hogy a három=eggyel. És, hogy nekünk, mint párnak tükröznünk kell ezt a Szentháromságos egységet.

Köszönjük! Rita és Gyszi

TEMPLOMI ILLEMTAN

A keresztények számára e földön a legszentebb hely a templom, amelynek leggyakoribb nevei: Isten háza, Mennyország kapuja és imádság háza! A szó a latin templum kifejezésből származik, jelentése zárt hely. Kívül hagyjuk a világ zaját, a legnemesebb énünkkel lépünk be a szent helyre és veszünk részt az Egyház legszentebb cselekményében az eucharisztia ünneplésében. Az oltárszekrényben Jézus van itt, ezt jelzi piros örökmécses.

1. Nem illik, rövidnadrágban, ujjatlan, mélyen kivágott felsőruházatban, vagy kirívó öltözetben a templomba belépni. Szükség esetén megfelel egy vékony kendő is. Férfiak, fiúk kalapjukat, sapkájukat levetve lépjenek be!

2. Nem illik miséről elkésni, pár perccel korábban kell érkezni!

3. Ne felejtkezzünk el a mobiltelefont kikapcsolni, lehalkítani!

4. Nem illik beszélgetni, a pakolni, és zajt kelteni. Látogatóként, turistaként is csendesen viselkedjünk!

5. Virág díszítésre szánt adományunkat a sekrestyében adjuk le.

6. A templomba belépve és onnan kilépve hajtsunk térdet a tabernákulum felé! A térdhajtás nem pukedli, hanem a hódolat jele. Aki nem tud fél térdre ereszkedni, meghajlással vagy főhajtással köszönti Jézust.

7. Templomba belépve, távozva szenteltvízzel vessünk keresztet

8. Ne ragaszkodjunk ahhoz, hogy mindig a pad szélén üljünk! Lépünk beljebb a bejáratától és ülünk le, amíg van szabad ülőhely! A templomban nincsenek „bérelt helyek”, ha valaki le akar ülni, húzódjunk beljebb!

9. A templomban nem eszünk-iszunk. A rágógumi, a cola, a fagyis és az édesség is megvár.

10. Kisgyerekekkel a pad szélén vagy hátul ülünk le. Ha zajong, menjünk vele hátra vagy a téli kápolnába.

11. Mise alatt ne olvassunk templomi újságot, imakönyvet és ne mondjunk különféle imákat, kerüljük az egyénieskedést!

12. Ha tiszta a hangunk, ismerjük az éneket, bátran énekeljünk!

13. A kiengesztelődésnél halkán mondjuk: „Béke veled!” A kézfogás jelkép, ami a közvetlen környezetünkre terjed ki, de mindenkinek szól.

14. Az a katolikus hívő áldozhat, aki lelkiileg felkészült és az 1 órás szentségi böjtöt megtartotta. Aki nem jár rendszeresen templomba, vagy más súlyos bűne van, először végezze el szentgyónását! Kézbe áldozás esetén ügyeljünk kezünk tisztaságára! Semmiféle firka, vagy tetoválás ne legyen rajta!

15. Csak a záró ének elhangzása után, a pap és az asszisztencia kivonulását követően induljunk a kijárat felé. Az ismerősökkel a templomon kívül üdvözljük egymást!